

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4056/2021
24.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Весне Субић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради поништаја споразума и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 957/21 од 23.03.2021. године, у седници од 24.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 957/21 од 23.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брању П 689/17 од 27.01.2021. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке утврђено је да је ништав споразум о накнади од 11.01.2012. године, којим је одређена висина накнаде за експроприсано земљиште, као супротан принудним прописима и јавном поретку. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати разлику између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето градско-грађевинско земљиште наведено изреком, у износу од 581.680,76 динара са законском затезном каматом од 27.01.2021. године до исплате. Одбијен је тужбени захтев за законску затезну камату на досуђени износ почев од 27.01.2012. године до 26.01.2021. године. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 245.232,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 957/21 од 23.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, обавезујућем делу става трећег и ставу четвртм изреке.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законску услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се истиче погрешна примена материјалног права и наводи да није било законских услова за утврђење ништавости споразума о накнади за експроприсану непокретност, и указује се на потребу уједначавања судске праксе. Међутим, уз ревизију нису приложене судске одлуке које су наведене као пример различитог поступања судова у истом чињеничном и правном основу. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 06.03.2017. године, а вредност предмета спора је 581.680,76 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић